

KAPITEL X

Nästa morgon, medan vi väntade på Abbotten, meddelade en budbärare att vi förväntades framträda inför Dalai Lama vid tvåtiden samma eftermiddag. Därefter gick vi för att söka upp Abbotten och fann honom när han lämnade audiensrummet.

Hans ansikte strålade då han i sin hand höll handlingen som gav oss tillåtelse att fritt röra oss i landet. Sedan han läst meddelandet som budbäraren hade givit oss sade han: "Detta är inte en order, det är bara en begäran. Audiensen är sammankallad för att ge er denna handling". Eftersom vi var samlade allihop föreslogs det att vi med en gång skulle gå för att undersöka lertavlorna. Vi fortsatte sålunda i grupp.

Vid vår ankomst väntade oss en stor överraskning. Där fanns tusentals lertavlor och urkunder på koppar- och bronsplattor samt underbart vackra plattor med ingraveringar på tunn marmor. Eftersom detta var vår första möjlighet att komma i kontakt med denna sorts arkivalier beslöt vi oss för att omedelbart ta oss en titt på dem.

Abbotten berättade för oss att han inte kände till dessa plattor men hade fått reda på att de hade kommit från Persien och att han skulle försöka få tag på en Lama som kände till dem. Därpå avlägsnade han sig och vi började titta närmare på dem. Tecknen var okända för alla i vår grupp.

Plattorna var gjorda av två rena, vita marmorskivor som var ca 6 mm tjocka och lagda tillsammans - likt fanér - med ett binde-medel som vi inte kunde identifiera. Kanterna var underbart fint slipade och runt varje platta fanns en ca 5 cm bred ram med ingraverade upphöjda figurer. Många av dessa figurer var gjorda

av inläggningar av rent guld som lagts in medan alla rubriker var av rent guld, men de var ej upphöjda. Plattorna var noggrant numrerade med en siffra för gruppen och därefter en siffra för dess nummer inom gruppen. Datum angavs med slingor av blommor sammanflätade med vinrankor och blad. Om vi skulle ha angivit ett datum som t ex 1 januari, 1894 skulle den första månaden av året ha representerats av en stjälk med en blomma som ännu inte slagit ut i blom och inlagd med ren jade. Första dagen i månaden skulle vara representerad av blomman som just blivit till en knopp och inlagd med rent guld. Ettan i 18 skulle vara representerad av stjälken med knoppen precis så öppen att man kunde se blommans pistill. Blombladen var inlagda med lapis lazuli och pistillen av guld med en liten diamant insatt i guld.

Åttan är blomman utslagen i full blom med åtta ståndare väl synliga där varje ståndare var inlagd med guld runt pistillen med en mindre diamant insatt i guldinläggningen.

Nian representeras av en ros med nio kronblad i full blom där ett av dessa kronblad var inlagt med lapis lazuli, ett annat av jade, och ett tredje av kalcedon; därefter upprepades denna ordning tre gånger. Detta angav att den sista eller slutet av siffran hade nåtts. De använde sålunda siffrorna från 0 till 9, varefter de upprepades.

Fyran är en lilja som just skall till att öppna sig och där pistillen och tre ståndare syns. Liljans skål är en inläggning av ljus jade, ståndarna är av eldopal med fyra små diamanter och pistillen är av lapis lazuli med fyra små diamanter.

Det utrymme som lämnas till texten är begränsat av en trådliknande vinranka som är inlagd med guld och där löven är inlagda med grön jade och allt är utfört in i minsta detalj. Varje platta är en perfekt juvel i sig själv. Denna typ av platta och metoden att ange datumen tyder på att de kommer från tidig Atlantisk tid. Varje platta vore värd en furstlig summa om de skulle utbjudas till försäljning.

Som vi stod där och funderade kom Abbotten och Prästen fram till oss, tillsammans med den äldre Lama som hade ansvaret för dessa arkivalier. Vi blev så fängslade av hans historiska framställning att det blev nödvändigt för Abbotten att påkalla vår uppmärksamhet då tidpunkten för mötet med Dalai Lama snabbt närmade sig och att vi innan detta skulle vara iklädda våra mantlar.

När vi anlände till vårt logi fann vi mantlar framlagda för var och en av oss, men hur man skulle ta på sig dem var ett knepigt problem för oss. Tiden gick så snabbt att vi beslöt oss för att göra ett djärvt och snabbt försök och ta på dem hals över huvud. Det visade sig sedan att en del hade kommit på med avigsidan ut och att andra hade fått dem på sig fram och bakvända medan bara några få hade fått på sig dem på rätt sätt.

När vi anlände till audiensrummet såg vi Dalai Lama korsa hallen tillsammans med sin vaktstyrka för att gå in i rummet via de stora dörrarna. Vi var säkra på att vi såg ett brett leende i hans ansikte.

Vi samlade oss för att invänta öppnandet av sidodörren vilket var vår signal för att gå in i rummet. Snart öppnades dörren och vi ledsagades in till de mest underbara dekorationer som vi någonsin hade sett.

Rummets tak slutade i en stor dom i mitten. I denna dom fanns tre stora öppningar genom vilka breda stråk av solljus flödade och upplyste rummet med en intensitet och prakt vilken trotsade all beskrivning.

Väggarna var helt täckta med guldinlagda gobelänger sammanflätade med figurer av silvertråd. I mitten av rummet, på en upphöjd tron som var klädd med ett tyg av spunnet guld, satt Dalai Lama klädd i en mantel av spunnet guld, kantad med violett tyg spunnet med silver.

Vi leddes fram till Dalai Lama av Abbotten och Översteprästen och liksom tidigare stod de på var sin sida om vårt led. Efter några välkomstord steg Dalai Lama ned från sin tron och stod

framför oss. Han höjde sina händer - vi föll ned på knä och mottog hans välsignelse.

När vi reste oss steg han fram till vår Ledare och sade, via tolken, medan han fäste en brosch på dennes bröst: "Denna brosch ger dig och dina kollegor rätten att fritt röra er i detta land. Du kan komma och gå som du vill, och med den ger jag dig denna fullmakt; den gör dig likvärdig med en medborgare av Tibet. Jag ger dig titeln Herren av det stora Gobi". Han fortsatte sedan utefter hela vårt led och placerade en mindre men liknande brosch på bröstet på var och en av oss. "Bär denna brosch såsom ett bevis på min uppskattning. Den ger er tillgång till hela Tibet. Den är ert lösenord varhelst ni än beger er". Han tog den rulle som innehöll fullmakten från Abbottens hand och gav den till vår Ledare.

Broscherna var utsökt vackert gjorda av guld, bearbetade i filigran, med en högst levande likhet med Dalai Lama, utskuren i relief i jade, vilken var infattad i mitten såsom en kamé. För oss var det som en juvel vilken vi värderar mycket högt. Dalai Lama och alla övriga var älskvärdheten personifierade. Allt vi kunde säga var: "Tack så mycket".

Den gamla Laman som hade hand om lertavlorna fördes in, och vi fick veta att vi skulle äta aftonmålet tillsammans med Dalai Lama.

Sedan måltiden var avslutad gled samtalet över till de märkliga lertavlorna. Dalai Lama, liksom den gamla Laman, gav oss - genom en tolk - en detaljerad berättelse om tavlornas historia vilken vi skrev ned i detalj.

Det verkar som om dessa tavlor upptäcktes av en vandrande Buddhist-präst i valven under ruinerna av ett gammalt tempel i Persien. Denna präst sade att han hade letts till dem genom den ljuva sång han hörde strömma ut från ruinerna medan han satt i Samadhi. Sångerna var så underbara och rösten så klar att han slutligen blev intresserad och följde den riktning från vilken de kom och fann sig själv vara i ett valv under ruinerna. Rösten

tycktes komma underifrån. Efter en grundlig undersökning kunde han inte finna något spår av en öppning så han beslöt sig för att söka efter röstens källa.

Han skaffade sig kraftiga verktyg och började gräva i spillror-na och upptäckte en stenplatta som enbart tycktes utgöra en del av golvet i det sönderfallna valvet. Hans mod sjönk i förtvivlan eftersom han för ett ögonblick tänkte att han hade letts från den rätta vägen av vinden som ven genom den gamla ruinen.

Innan han lämnade platsen satt han i meditation under en kort stund och medan han sålunda satt där blev rösten klarare och mera distinkt och slutade med en uppmaning att han skulle fortsätta. Med en nästan övermänsklig ansträngning lyckades han få bort den stora stenplattan. Den avslöjade en öppning som ledde nedåt. Så snart som han steg ned genom öppningen till passagen lystes den upp som av en osynlig kraft. Framför honom lyste ett starkt ljus. Han följde ljuset vilket ledde honom till öppningen till ett stort valv vilket var stängt av stora stendörrar. Som han stod där framför dessa dörrar började gångjärnen att gnissla och den stora stendörren svängde långsamt upp och avslöjade en öppning genom vilken han gick in. När han gick över tröskeln hördes rösten klart och ljuvligt som om dess ägare fanns därinne. Ljuset, som tycktes vara beläget vid dörrarna, rörde sig till mitten av det stora valvet och lyste upp det helt. Där fanns - i valvets nischer - lertavlorna, övertäckta med damm som samlats under mycket lång tid.

Han undersökte ett fåtal av dem, uppfattade deras skönhet och värde och beslöt sedan att avvakta tills han kunde få kontakt med två eller tre av sina pålitliga kollegor och diskutera med dem rörande förflyttningen av tavlorna till en säker plats. Han lämnade valvet, återställde stenplattan, täckte över den igen och satte därefter igång med att söka efter kollegor som kunde tro på hans berättelse och som hade styrkan och medlen att utföra hans plan.

Hans sökande varade under mer än tre år. Nästan alla som han berättade sin historia för trodde att han hade blivit spritt språng-

ande galen. Slutligen - medan han var på en pilgrimsresa - träffade han tre präster, vilka han hade kommit att lära känna under en tidigare liknande pilgrimsresa och han berättade för dem om det hela. Till att börja med var de mycket skeptiska, men en kväll, exakt klockan nio, medan de satt runt lägerelden, började rösten att sjunga om dessa tavlor. Nästa dag lämnade de fyra sitt resällskap och startade färden mot ruinerna. Från och med den tidpunkten skulle rösten komma att sjunga vid niotiden varje kväll. Om de var trötta och nedstämda skulle rösten sjunga desto ljuvligare.

Vid resans slut, när de närmade sig ruinerna, en timma före klockan tolv på dagen, visade sig en späd pojkkaktig gestalt framför dem och började sjunga och ledde dem fram till ruinerna. När de kom fram lyftes stenplattan bort och de gick genast till valvet. När de närmade sig detta svängdes dörrarna upp och de gick in. En snabb undersökning övertygade prästerna om värdet av och sanningshalten i upptäckten; i själva verket var de så hänförda att de inte sov på tre dagar. De gav sig snabbt av till en by ca 11 mil därifrån för att skaffa kameler och förnödenheter som skulle göra det möjligt för dem att flytta tavlorna till en säkrare plats.

De fick till slut tag på tolv kameler, lastade dem och återvände. Tavlorna packades på ett sådant sätt att de inte skulle skadas. Efter att ha anskaffat ytterligare tre kameler startade de den långa resan genom Persien och Afghanistan till Peshawar.

Nära Peshawar gömde de sina bördor i en enslig grotta där dessa blev kvar i fem år. En av prästerna satt ständigt i Samadhi framför grottan för att skydda tavlorna. Från Peshawar flyttades de till Lahnda i Punjab. Här förvarades de i tio år. Därefter flyttades de - i omgångar - hit och deponerades i den Stora Lamans palats. Det hela tog mer än 40 år att fullfölja.

Från detta palats skulle de föras vidare till Shamballa. Med andra ord hade vi träffat på dem på deras mellanstation för en vidare transport.

Vid denna tidpunkt i berättelsen kom en person som tjänst-

gjorde i palatset in med fyra av tavlorna i rummet och ställde dem försiktigt på den upphöjda anordning som fungerade såsom ett bord, kring vilket vi satt, så att de var vända mot oss. Just som klockans visare pekade på nio, framträdde en röst i glada toner, oändligt ljuv, samtidigt var det en omogen, pojkkaktig diskantröst.

Detta är orden översatta så noggrant som möjligt som vi kan presentera dem:

”Att det finns en allvis, intelligent Ande och att denna intelligens är Gudomlig och oändlig och genomtränger allting kan inte bestridas. Eftersom denna intelligens verkligen genomtränger alla ting är den oändlig och är källan till allt. Den är Gudomlig och dess Gudomlighet är bragt till tänkbar eller synlig form, sanningen bakom alla ting”.

”Ni kan benämna denna allvisa, intelligenta Ande, Gud eller God eller vad ni vill, eftersom människan måste ha ett namn på allting. När hon väl har kallat en sak vid namn, har hon förmågan att få den att existera. Om människan kallar något vid namn i sann vördnad och dyrkan kan hon bli och blir verkligen det som hon kallar vid namn”.

”Sålunda kan ni förstå att människan genom sitt val kan bli Gud eller djur. Hon blir det ideal vilket hon ger sig själv att följa. Med detta sätt att tänka är det enkelt att se att människan är den enfödda Sonen av Gud eller den enfödda sonen av det djuriska. Sålunda kan människan genom sitt eget val bli ond eller djävul om hon betraktar det onda; eller bli Gud om hon betraktar Gud”.

”I det formlösa tillståndet var den allvisa, intelligenta Anden tyst och kontemplativ; dock var intelligensen där och såg sig själv såsom skaparen likaväl som betraktaren av alla levande och livlösa ting. I detta tysta tillstånd såg den allvisa, intelligenta Anden att det inte fanns någon begränsning och i sitt beslut att frambringa ett universum skapade denna intelligens en bild av vad detta universum skulle vara. Då det inte fanns något annat än den perfekta bilden eller Gudomliga planen att följa, tog universum villigt den form som bestämdes av intelligensen”.

”Den Gudomliga Ideala bilden utvidgades tills den blev fullständigt synlig. Detta är det Universum som vi ser idag, vilket går vidare efter den perfekta plan som hålles fram för det att följa och anta”.

”Denna Intelligens är och har alltid varit den som uppfattat och som varit ‘regissören’ av sin perfekta, Gudomliga, Ideala plan”.

”Denna Intelligens visste att det var nödvändigt att frambringa besjälad form och ge den alla möjligheter genom vilka den kunde uttrycka sig helt och fullt. Detta är vad som är känt såsom den odödliga människan. Detta Gudomliga Ideal, vilket uttrycker sig i alla olika aspekter och riktningar, är det odödliga hos varje människa idag. Eftersom denna människa var skapad i det Gudomliga Ideala hos den allvisa Intelligensen, Anden, frambringades hon såsom Sonen av Principen, med makt över varje kvalitet och tillstånd. Med Son menas förening med, icke en tjänare till. Det var nödvändigt att denna Son skulle vara helt fri att välja och inte på något sätt bli en slav eller en nicke-docka”.

”Detta odödliga ideal måste alltid inkludera en del av eller en gnista av den centrala elden hos det som bringade det eller projicerade det till förverkligande. Denna projicering var den första cell som till slut blev människans kropp och är den livsgnista som alltid fortlever och aldrig dör. Denna cell är, till namnet, Kristus. Denna cell, även om den är uppdelad och upprepad många millioner gånger om, bibehåller bilden av den Gudomliga Anden som projicerats och inplanterats i den och kan inte förvrängas genom människans tänkande. Sålunda är människan alltid Gudomlig”.

”Denna cell projicerar sin gudomlighet in i varje cell som skapas genom dess eget mångfaldigande *såvida* detta inte blir förvrängt genom människans tänkande. Samlingen av dessa celler ikläder sig till slut ett fodral eller en behållare som kallas den mänskliga kroppen. Anden eller den innersta kärnan, finns fortfarande i obegränsad form och har intelligensen att se alla förändringar som fortgår runt omkring den. Genom att alltid befinna

sig i en högre medvetandedimension är människan Ande och Anden är Gud”.

”Detta högre jag måste man tänka på, fundera över, dyrka och välsigna såsom något som finns mitt inuti människan”.

”Först måste man ha tron på att det finns där. Detta frambringar kunskapen att det faktiskt finns inom människan; sedan frambringar välsignelserna och tacksägelserna det till synlig form. Människan är i sig detta ting. Detta är vägen att uppnå all kunskap”.

”Hjärnan tycks till att börja med vara den som varseblir eftersom den är ansamlingen av de finare cellerna; och dessa celler accepterar först frekvenserna och förstärker dem så att de kan uppfattas av människan. Sedan väljs dem ut och sänds till alla de andra organen; och var och en av, om de hålles i gudomlig ordning, går till just det organ till vilket den hör”.

”Varje organ och nervcentrum är det säte eller speciella förstärkningscentrum som behövs för att centrera den verkliga människan. När de harmoniseras och koordineras står människan fram i all sin kraft och makt. Hon har frambragt den Heliga Ande, hela den allvisa, intelligenta Anden i skapande verksamhet. Detta är själ och kropp som bringats till ett enda fokuseringscentrum. Ingen människa kan någonsin åstadkomma någonting såvida hon inte medvetet eller omedvetet bringar varje själsförmögenhet till just detta centrum. Detta är kraftens plats, Kristus inom människan, platsen där människan står suverän”.

”Hur kan då människan lida av oenighet, disharmoni, synd eller sjukdom såvida hon inte idealiserar dem och får dem att existera? Om hon alltid och vid alla tillfällen står fram som den allvisa, intelligenta Anden, och inte känner något annat, kan hon inte vara medveten om något som är mindre. Med detta högsta ideal, alltid hållet i människans intelligenta tänkandes klara vatten, blir hon Gud. Hon är viss om att vid alla tillfällen få svar av denna inre röst”.

”Bakom viljan finns önskan. Viljan är i sitt sanna tillstånd en

ren, färglös kraft och sätts i rörelse genom önskan. Om det inte finns någon färg eller riktning given till viljan är den inaktiv. Sätt önskan i samstämmning med viljekraften och den kommer att omedelbart gå till handling och kalla fram härskaror för att få sina befallningar utförda - det enda kravet är att dessa befallningar finns i Den Gudomliga ordningen”.

”Det finns oändliga mängder av världar. Det finns endast en tanke ur vilken de växte fram. Dess lag är en ordning som aldrig kan svikta. Dess varelser är fria att välja. Det är endast de som kan skapa oordning, vilken i sig själv är smärta och lidande, hat och fruktan. Detta kan endast frambringas av dem”.

”Den Stora Principen står fram såsom ett Gyllene Ljus. Det är inte långt borta, det finns inom dig själv. Håll dig själv inom dess glöd och du kommer att se allting klart”.

”Först - med hela din varelse - vet en sak: att din egen tanke, när du står fast, är ett med den tanke som frambringade världarna”.

”Ut ur mörkret av oordning och dess resultat av mänskligt lidande måste det uppstiga den ordning som är frid. När människan lär sig att hon är ett med den tanke som i sig själv är all skönhet, all kraft och all lugn harmoni, kommer hon att veta att hennes broder inte kan beröva henne hennes hjärtas önskan. Hon kommer att stå i Ljuset och dra till sig det som är hennes”.

”Låt passera, genom ditt sinne, min son, endast den bild som du önskar, vilken är Sanning. Meditera endast på ditt hjärtas sanna önskan, i vetskap att den inte gör någon annan någon skada och är högst ädel. Nu tar den jordisk form och är din. Detta är lagen genom vilken du frambringar ditt hjärtas önskan”.

”Låt den som sätter fram sin hand för att draga blixten till sin broder, minnas att den kommer att passera genom hans egen själ och kropp”.

Med ytterligare forskningsinsats kan dessa tavlor visa sig vara kopior av tidigare nedskrifter som har gjorts för att bevara originalen. Om de är kopior måste de ha gjorts under den tidiga indo-

ariska Tidsåldern. Så vitt man vet existerar det i dag inte någonting liknande. Från vilken källa, utom den Enda, kom de? Sålunda kunde de upprepas i sånger och verser många tusen gånger.

Åh, människa, var finns din krona?
Från evigheten går den vidare.
Varifrån kommer din själ! om den
inte växte fram ur Det Oändliga
För evigt och för evigt
är den endast utvald för dig.

Här fanns de fyra tavlorna placerade framför oss, var och en värd en furstlig summa.

KAPITEL XI

Jag utgår från att mina läsare förlåter mig de friheter som jag har tagit mig genom att avvika från huvudtemat för texten. Detta har tyckts vara nödvändigt för att, på ett så koncist sätt som möjligt, presentera några få av alla de talrika och väl spridda platser där nedteckningar har blivit funna vilka direkt hänvisar till de äldre civilisationerna, deras konst och kultur, likaväl som de huvudsakliga tankesätt och motiv som har vidmakthållit civilisationer med mycket hög utvecklingsnivå.

Några få grupper uppnår fortfarande dessa högre nivåer. Dessa grupper blir, genom att presentera dessa uppnåenden för omvärlden, en sorts vägledande fyrar för den mänskliga rasen när den återigen går vidare mot en annan hög nivå i civilisationens utveckling. Det kvarstår ännu att se om misstagen hos några få, vilka accepteras av majoriteten, återigen kan få överväldiga och leda det stora flertalet in i glömska för ytterligare en tidsålder.

Det är vår uppfattning att det nuvarande innehåller hela framtiden; ingenting utom vad som framkommer i det nuvarande kan ge form till det framtida. Sålunda har mänskligheten bara en väg: om det nuvarande görs fullkomligt, måste framtiden bli fullkomlig. Det är inte så att det är den nuvarande fullkomligheten som SENARELÄGGS till en framtida fullkomning, utan det är den medvetna nuvarande fullkomningen som frambringar medvetenheten om den fullkomnade framtiden.

Varthelst vi reser finner vi ett folk som, vid en tidpunkt, levt helt i nuet. Hela framtiden var i fullständig samstämmning med uppnåendena i det nuvarande så att framtiden inte kunde ta någon annan riktning. Därav föreskriften: "Hav inte bekymmer

för framtiden". Alla deras föreskrifter var: "Lev rätt i det nuvarande och framtiden måste bli vad det nuvarande har varit":

Deras folklöre, deras sånger, deras böner - även de som har skrivits på bönekvarnar - återspeglar detta tänkande. Djävulsdansen, som tibetanerna så gärna deltog i, hade skapats för att skrämja bort den onde som hade förstört deras rasbegrepp eller medvetande. Genom dess utövande har den degenererat till att bli enbart en ceremoni för att skrämja bort onda andar. Folket har blivit så helt upptaget av andar att de har glömt det allomfattande andliga.

Detta gäller inte bara en ras eller en troslära utan alla raser och trosläror. Den första dansen visade skönhet och renhet så upphöjt genomarbetad att inte ens en föreställning om ondska kunde detronisera den.

Vi undersökte också berättelserna om troll från "sandhavet" som Gobi-öknen kallas i Kina. På många ställen hör man främmande röster; många gånger har vi hört våra egna namn ropas. Vi har hört larmet från stora folkhopar som tycktes vara nära oss. Vi hörde ofta olika musikinstrument ackompanjera vackra sångröster. Vi har sett många hägringar och hört ljudet av drivsanden.

Vi är förvissade om att luftskikten på en viss höjd över öknen är så klara att de, vid vissa tider, när alla omständigheter är harmoniskt samstämda, fungerar såsom resonansbottnar vilka reflekterar vibrationer som utgått vid någon tidpunkt. På detta sätt tror vi att medeltida händelser blir reproducerade genom de vibrationer som sändes ut. Sålunda blir dessa luftskikt resonansbottnar vilka fångar upp och reflekterar vibrationerna likaväl som de fångar upp och sänder ut hägringarnas vibrationer.

Vi blev så upptagna av vårt arbete att tiden tycktes ha vingar. Under ledning av den gamla Laman gjorde vi kopior och mått-ritningar av många av stentavlorna liksom av andra uppteckningar.

Morgonen för vår avfärd kom, ljus och klar. Vi hade uppvaktat alla i Dalai Lamas Palats; ändå var gatorna till trängsel fyllda

med folk, så angelägna var de att önska oss lycka till på färden. Överallt viftade händer farväl eller bads böner för att vi skulle få trygg ledning under resan. En delegation gick före oss under flera kilometer med bönekvarnar på långa stänger, vilka sände ut böner. Femtio personer följde oss till Shigatze vid de övre delarna av Brahmaputra-floden. När vi närmade oss denna, den andra staden i storlek i Tibet, kom Tashi-lunpo-Klostret, vilket låg en halvmil från staden, i vårt synfält. En delegation från detta Kloster kom ut och mötte oss en halvmil från Klostret och inviterade oss att vara Klostrets gäster under vårt uppehåll där. Vi fick alla ett hjärtligt välkomnande.

När vi trädde in i Klostret kände vi det lugn och den frid som genomträngde dess salar såsom av en stor närvaro. Det var verkligen en idealisk plats att vila på före vår etapp till Dolmasjön och Sansrawar. Vi var också angelägna att få titta närmare även på detta Klosters skrifter. Därifrån önskade vi fortsätta vidare så snabbt som möjligt eftersom det hade arrangerats att vi skulle möta Mästaren Bhagavanzi vid Pora-tat-sanga-templet.

Efter middagen, tillsammans med Lamorna, samtalande vi om de många vackra templen. Konversationen gled sedan över till skillnaderna i olika religiösa trossystem. En mycket gammal Lama sade: "Samma trosföreställningar delas inte av Lamor och Yogis. Yogin kan inte tänka sig att en enda människas lära kan vara den slutgiltiga; han inser att varje människa har tillgång till all kunskap direkt inom sig själv, medan Lamorna enbart är anhängare till Buddha. Med all sannolikhet kommer varje människa att utveckla och förverkliga sin kraft. En Kristen kommer att uppnå Kristus-medvetandet, en Buddhist kommer att uppnå Buddha-insikten etc. Alla har sina gudar och från alla håll kan man höra att Gud gjorde människan till sin avbild. Alla nationer och alla folk har sina olika gudar".

"En del har sin eldens gud, andra skördens gud etc. Var och en har en Gud som är bättre än hans broders. Hur skall jag kunna förstå att Gud gjorde människan till sin avbild om jag inte kan

säga att av alla de gudar som beskrivs, har varje människa gjort Gud till sin egen mänskliga avbild”?

Vi fann sex Lamor i spetsen för en grupp som var känd som de vandrande Lamorna vilka vandrar hit och dit utan pengar eller baggage. Aldrig tigger de, begär några allmosor eller tar emot mat eller pengar från någon. De håller alltid kontakt med varandra och med de sex som finns i klostret. Av denna orden finns det tre grenar med en som är ansvarig för var och en av dessa grenar, vilket sammantaget ger nio som är i ledningen för det hela. De tre ledarna för dessa tre grenar kan befinna sig i tre olika länder. Var och en som går ut på vandring håller sig i direkt kontakt med den som är ledare för den gren som han arbetar inom; ledaren för varje gren håller sig i kontakt med de sex. Den metod de använder för sin kommunikation kallar vi tankeöverföring i brist på en bättre benämning, men vi vet att det är en kraft mycket mera subtil och mycket mera definitiv. De kallar den Atma - själ som kommunicerar med själ - utan att använda sig av något annat medium. Vi träffade sex av dessa Lamor och åt lunch med dem nästa dag.

Den gamla Laman meddelade oss att han skulle följa med oss till Pora-tat-sanga-templet när vårt arbete var slutfört. Vi accepterade hans erbjudande eftersom han var vän med Munin som både fungerade som vår vägvisare och tolk. Båda hjälpte oss på alla sätt med skrifterna.

Under ett samtal nämnde den gamla Laman i förbigående följande: ”Två av era kollegor, som lämnade er förra sommaren, kommer att anlända till Calcutta klockan halv två i dag - och om ni vill meddela er med dem kan ni göra så”. Vår Ledare skrev ett meddelande med besked till dem att resa direkt till Darjeeling och ta hand om en affärsangelägenhet som behövde bli omhändertagen och att invänta vår ankomst den 24 augusti. Han daterade meddelandet, tog en kopia av det och lämnade över originalet till Laman. Laman läste meddelandet, vek ihop papperet omsorgsfullt och lade det åt sidan.

Våra kollegor mötte oss faktiskt i Darjeeling den 24 augusti. De visade oss ett skrivet meddelande som hade satts i deras händer inom tjugo minuter efter det att de hade anlänt till Calcutta. De antog att mannen var en budbärare som hade sänts ut i förväg med meddelandet. Nu hade vi ett fysiskt bevis på en av de förmågor som en del av dessa Lamor har. Om denna förmåga kunde utvecklas i en riktning varför inte då i alla riktningar?

Vi var angelägna att så snabbt som möjligt nå Pora-tat-sanga eftersom många personer skulle samlas vid templet denna årstid - en synnerligen lämplig tidpunkt för ett besök. Vi tog oss till Gyantze och fick reda på att vi skulle kunna finna en mycket bra chela (lärjunge) vilken var känd såsom "den skrattande chelan". Hans skratt och sång bar honom och hans kollegor över många svåra platser, och han helade många medan han sjöng.

När vi kom in på Lamaklostrets gårdsplan kom en mycket fin och välväxt man fram till oss med ett hjärtligt välkomnande och sade att de förväntade sig att vi skulle göra Lamaklostret till vårt hem under vår vistelse i byn. Vi talade om för honom att vi var angelägna att skynda på mot Phari-passet morgonen därpå.

"Ja," svarade han, "vi förstår att ni är på väg mot Pora-tat-sanga. Jag skall återvända dit tidigt i morgon bitti och skall gärna följa med er om ni så önskar".

Vi accepterade hans erbjudande och med ett hjärtligt skratt följde han oss till våra rum i Lamaklostrets stora sal. Sedan han sett till att vi fick det bekvämt ordnat för oss, önskade han oss godnatt och avlägsnade sig med orden att han skulle möta oss tidigt nästa morgon. När han gick sjöng han med en väl modulerad röst. Detta var den skrattande chelan. Vi väcktes tidigt på morgonen nästa dag av hans sjungande meddelande att morgonmålet var serverat.

Vi tog farväl av Lamorna, mottog deras välsignelse och fann allt vara klart för vår avfärd till Phari-passet. Vår färd förde oss förbi bergstopparna Phari och Kang La. På det hela taget var det en brant klättring, men på de mera svårframkomliga ställena gick

chelan framför oss med skratt och sång. På de svåraste ställena klingade hans röst och det verkade som om denna lyfte oss över dem utan ansträngning. Vi anlände till passets topp klockan tre på eftermiddagen.

Till vår förvåning fann vi framför oss - inte oländiga berg - utan en vacker dal som sträckte ut sig framför oss. Denna dal kallas Chubi. Även om den ligger nära fem tusen meter över havsytans nivå är vardera sidan av dalen kantad med fina skogar vars tunga lövträd var mycket frodiga. Framför oss såg vi byar med vackra tempel. Vi gick inte genom dalen utan tog den kortare vägen över Tachi-cho-jong och sedan vidare mot Pora-tat-sanga. Även denna väg visade sig vara bra. Vi hade gått endast en kort sträcka när vi kom in i en underbart vacker skog med små vattendrag överallt. Här såg vi ett överflöd av sångfåglar och andra vilda fåglar. Vi hade inte träffat på något rovdjur under hela vår resa; detta förklarade möjligen det rika djurlivet.

Vår nästa anhalt var Maha Muni. Dess fästningslika tempel väckte vår nyfikenhet; och här, liksom vid alla tillfällena, fick vi ett hjärtligt välkomnande. De ansvariga sade till oss att det inte skulle var någon idé att be oss stanna eftersom Mästaren Puriji hade gett sig av före oss till Templet Pora-tat-sanga där många yogis, sadhus och gurus samlades; och att vi skulle få ett ansenligt sällskap under vår sista dags resa.

Tidigt nästa morgon hade pilgrimerna samlats, angelägna att komma iväg för att infinna sig till mötet med den store Mästaren Puriji. Alla var ivriga att få den första glimten av Pora-tat-sanga - som de uttryckte det: en juvel, infattad i en klippavsats, det högst belägna templet i hela världen.

"Skulle vi stanna i Maha Muni när denna stora belöning skymtade alldeles framför oss?" sjöng den skrattande chelan. "Åh nej. Farväl Maha Muni, vi älskar dig och skall återvända till din ljuva omfamning. Att resa till Pora-tat-sanga är oemotståndligt". Så vår karavan rörde sig vidare. Det stora Everest låg framför oss, det trädde fram i den tidiga gryningens ljus, väldigt och vitt i sin

mantel av ren kristall. Det tycktes göra tecken åt oss att bara ta några få steg till, räckta ut våra händer och nudda vid kanten av dess klädnad. Ändå, när vi hade tagit dessa få steg, gäckade oss dess massa. Chomolhari, dess närmaste granne, 7200 meter högt, vilket vi passerat tycktes nu vara såsom en pygmé jämfört med monstret framför oss.

Vi tyckte att vägen utefter sina sidor hade varit stenig och farlig men nu arbetade vi oss fram över en stig, till stora delar på händer och knän. Men chelans sång och skratt bar oss vidare såsom på vingar.

I vår entusiasm glömde vi farorna. Det verkade som om vi klarade av dessa sträckor på ett ögonblick. Solen skingrade illusionen av att kunna nå Everest med ett jättekliv och uppenbarade en storslagenhet där en beskrivning i ord endast skulle kunna bli en travesti. Det fanns torn och stora tempel utformade av naturen och krönta med kristall överallt; men Everest, det Stora Everest, låg framför oss.

Vi såg det i månljuset, med det första ljuset hos en gryning i sin knoppning, när soluppgångens första strålar kysste dess vackra panna; sedan när middagssolens starka strålar strömmade ned över det; och återigen när solen gradvis avtog och bjöd det godnatt, med de sista strålarna som badade det i sin härlighet där aftonrodnaden höjde en besvarad glöd mot himlen på dess stora krön.

Kan ni, kära läsare, förstå varför vägen under dessa dagar inte var lång och svår? Det hela passerade på ett ögonblick. Vibrationerna av styrka, frid, kraft och harmoni som alltid sänds ut från templen, tjänar bara att locka de resande till dessa toppar. Förundras ni över att Himalaya ej framkallar någon rädsla hos människan? Förundras ni över att poeter aldrig tröttnar på att besjunga dess storhet?

Slutligen på kvällen hade vi betvingat alla stigar och vi stod flämtande på en flat bordsliknande klippa av ansenlig storlek.

På avstånd framför oss fanns många tempel men Pora-tat-

sanga-juvelen framträdde 600 meter ovanför oss badande i bländande ljus. Det liknade en väldig båggljuslampa som satt i en skreva i den lodräta klippväggen; dess ljus lyste upp klippor och tempel överallt omkring oss.

Här i amfiteatern på klippan där vi stod, var det en stor tillströmning av män och kvinnor. Till vår förvåning fann vi att kvinnor inte var förbjudna på denna pilgrimsfärd; alla som ville kunde komma.

Här har stora Rishis levt. Utefter denna stig hade Rishi Niri passerat. Tre gånger hade de fem bröderna passerat över denna stig; en gång ensamma, en gång med sin stora moder, och återigen med den stora och goda Darupati, alla kvinnors stolthet och storhet. Här sitter nu Yogi Santi, den store, den rene och den ödmjuka, i djup Samadhi.

"Var kan alla dessa stora finna husrum och mat?" frågade vi.

"Bekymra er inte om mat eller tak över huvudet" sjöng den skrattande chelan. "Det finns ett överflöd här för alla av mat, husrum och kläder".

"Sitt ner alla" sade chelan i de vackraste toner. Knappt hade alla satt sig förrän stora skålar med närande, varm mat uppenbarade sig. Yogi Santi reste sig och började servera maten till alla med hjälp av chelan och andra. När deras hunger var stillad, reste sig alla och fördes i grupper till de närbelägna templen för att tillbringa natten där. Det tempel till vilket vi fördes av chelan låg på en lodrät bordsliknande klippavsats, ca tjugo meter ovanför den plats där vi och de andra stod. När vi närmade oss lade vi märke till en lång stång vars nedre del vilade på den klippa där vi stod och dess topp var fastgjord vid den hylliknande klippan ovanför. Eftersom den tycktes vara det enda kommunikationssättet samlades vi vid dess nedre ända och tittade uppåt. Medan vi stod på det här sättet förenade sig andra grupper med oss.

Det fanns ett antal andra tempel inbyggda i nischer som bildades av andra klippavsatser just ovanför den första avsatsen. För ett ögonblick tycktes vårt enda hopp om husrum för natten vara

beroende av vår förmåga att klara av denna stång. Då sade chel-
lan: "Jäkta inte". Från hans röst kom ett utbrott av sång. "Åh
älskade, genom dig söker vi husrum denna välsignade natt".
Ögonblickligen stod alla här församlade tysta en stund. Såsom
med en röst uttalade de dessa ord med dynamisk kraft: "Sådan är
Guds kraft - A-U-M"; ögonblickligen stod vi alla på klippavsat-
sen och vi, tillsammans med de övriga, fortsatte till våra respek-
tive tempel. När vi anlände till de tempel som anvisats oss hade
varje spår av trötthet försvunnit. Vi sov liksom småbarn den nat-
ten. De utströmningar av kraft som hade sänts ut av denna grupp
skulle ha jämnat berg med marken om de hade inriktats på detta.

KAPITEL XII

Följande morgon klockan fyra väcktes vi av chelans röst som ljud hög och klar: "Naturen vaknar; sålunda bör även naturens barn vakna. En ny dags morgon håller just på att gry. En ny dags frihet väntar er. A-U-M".

Vi gick till klippavsatsen där toppen av stången hade vilat föregående kväll och fann till vår förvåning att stången hade ersatts av en välbyggd trappa. När vi gick ned för den undrade vi om vi hade drömt kvällen innan.

Chelan mötte oss vid trappans fot och sade: "Nej, ni har inte drömt. Trappan drömdes dit i går kväll. Mästaren Puriji placerade den där för allas bekvämlighet; så ni förstår att den är en dröm som har blivit verklighet".

Under vår vistelse på två veckor i denna trakt serverades vi varm, närande mat. Inte någon gång såg vi att mat bereddades, ändå fick vi rikliga portioner.

Chelan och en annan person började att klättra mot Pora-tatsanga. Första biten gick via grova steg uthuggna i klippan; därefter var det plankor över klyftor som bildade djupa kanjons. En del av uppstigningen utfördes med hjälp av rep som var fastgjorda i sprickor ovanför. Även om de två männen klättrade under två timmar gjorde de inga framsteg ovanför den andra klippavsatsen som låg ungefär 150 meter från utgångspunkten. De beslöt att de var tvungna att ge upp.

När de tvekade ropade Yogi Santi, som förstod deras belägenhet: "Varför kommer ni inte ned"?

Chelan svarade: "Vi försöker, men klipporna håller oss fast". De upplevde samma sak som många haft att det är lättare att

klättra upp för en lodrät klippvägg än att klättra ned för den.
"Nå, varför inte stanna där ni är?" skämtade Yogin. "Vi kommer tillbaka i morgon med mat; kanske kan ni då klättra vidare till toppen".

Han förmanade dem därefter att hålla sig fullkomligt lugna eftersom han insåg den svåra situation som de befann sig i. Efter tre timmar av noggrann ledning befann de sig återigen hos oss. Med en suck mumlade Yogin: "Sålunda bleknar ungdomens entusiasm".

De unga tittade längtande uppåt: "Om Mästaren Puriji befinner sig där, blir det sannolikt vår otur att stanna här. Den här vägen är för svår för oss".

"Oroa er inte" sade Yogin, "någon högre än er själva kommer att sköta om den saken. Vila nu, ni gjorde en utmärkt start".

Många frågade när vi skulle kunna få se den Store Mästaren. Yogin svarade: "I kväll". Vi undrade över hur ett tempel kunde ha byggts på det ställe där Pora-tat-sanga låg.

Mästaren Puriji kom och talade med oss under kvällsmålet. Det misslyckde försöket att nå templet omnämndes. Mästaren sade att de hade lyckats eftersom de hade gjort det andra försöket.

Vid fyratiden nästa dag samlades vi alla nedanför templet. Yogin Santi satt i Samadhi. Tre ur sällskapet gick fram till en stor, flat sten och satte sig som i bön. Inom några få sekunder började stenen stiga uppåt och alla bars till templet på stenen.

Därefter sade Yogi Santi till chelan och två andra "Är ni redo"? "Ja" svarade de ivrigt med en mun och satte sig ned på klippstycket bredvid honom. Omedelbart började klippstycket att röra sig sakta och tillsammans blev de förda till templets tak. Därefter blev det vår tur. Vi blev ombedda att stå tillsammans i en grupp; sedan reste sig alla upp och de som var uppe på templet kom fram till takkanten och började att ljuda A-U-M. På kortare tid än vad det tar att återge detta stod vi på templets tak. På bara några sekunder var vi alla samlade i det högst belägna templet i värld-

den.

När vi hade satt oss började Mästaren Puriji att tala: "Det finns några av er som aldrig har bevittnat levitation av kroppen och de undrar. Låt mig säga att det inte finns något underligt med detta, det är en kraft som tillhör människan. Vi betraktar det som en kunskap som fanns redan i den urgamla Yogan. Många människor har använt sig av den i det förgångna och den betraktades inte såsom något mirakulöst. Gautama Buddha besökte många avlägsna platser genom att levitera sin fysiska kropp. Jag har sett tusentals människor som har uppnått denna förmåga och det finns mycket större bevis på denna förmåga som ni skall få se - bevis på en stor, oemotståndlig kraft som kan användas för att förflytta berg när den har bringats under fullständig kontroll".

"Ni lovprisar och sjunger om frihet och befrielse från slaveri och rädsla men om ni inte har glömt slaveriet och förlåtit det, har ni kommit ihåg slaveriet allt för väl och har glömt friheten. Ett system av ren Yoga är ett budskap om fullständig frihet till hela världen".

"Låt mig ge er en förklaring av A-U-M. På engelska används den kortare formen OM. Den rätta användningen på Hindustani är A-U-M; därför skall vi betrakta detta begrepp i detta ljus".

"'A' är ett strupljud. När ni uttalar det märker ni att det börjar i strupen".

"För att uttala 'U' måste läpparna skjutas framåt".

"'M' formas, som ni kommer att märka, genom att pressa samman läpparna och samtidigt skapa en resonanstön likt surrandet av ett bi. Sålunda kan ni förstå att det heliga ordet AUM är fundamentalt, omfattande, inbegripande allt oändligt. Dess universum innefattar alla namn och former."

"Vi vet att alla former är förgängliga, men det konkreta eller verkliga, innan formen blev uttryckt, det som kallas Ande, är oförgängligt; därför betecknar vi denna oförgängliga verklighet A-U-M".

"Sadhun undervisar sina elever sålunda: 'Tattoo-manu-asi'".

”När eleverna uppnår insikt, genom djup meditation och absolut Sanning, svarar de endast: ‘Su-ham’. Läraren säger till eleven: ‘Du är Gud’ och eleverna svarar: ‘Jag är detta, Su-ham’”.

”Låt oss närmare betrakta påståendet och de svar som eleven ger när han inser sin Guds natur, ‘su-ham’. Det innehåller två konsonanter och tre vokaler; de två konsonanterna s och h, de tre vokaler a, u och m som bildar mellanstavelserna”.

”Konsonanterna kan inte uttalas om de inte förenas med vokaler. Inom ljudets område representerar konsonanterna sålunda det förgängliga och vokaler det oförgängliga”.

”Därför hänföres s och h till det förgängliga. A-U-M blir kvar, bildar AUM det eviga”.

”Oh, sökare efter Sanning, AUM är den store GUDEN. Visa män uppnår sitt syfte med stöd av AUM. Den som kontemplerar över ‘A’, den första delen av AUM, begrunder Gud i det vakna tillståndet. Den som mediterar över ‘U’, den andra delen av AUM, den mellanliggande fasen, får glimtar av den inre världen och är av Ande. Den som mediterar över ‘M’, den tredje delen av AUM, ser Gud som sig själv, blir upplyst och är fri omedelbart. Meditation över AUM, det högsta jaget, inkluderar ALLT”.

”Jag tittar långt ut, in i det stora, vita kosmos av ljus. Där står någon med en enkel dräkt av renaste ljus svept tätt omkring sig, och godheten av rent ljus strålar från hans ansikte. Överallt runt omkring honom hörs rösten och genom den rösten kommer orden ‘Du är för alltid och evig’. Han kommer närmare och närmare. Rösten talar igen: ‘Denna dag och timme är given dig, prästerskapet av allt mänskligt som inte har någon början och inget slut!’ Det är fokuspunkten för utströmningen av rent ljus, sammanfört för att visa hela mänskligheten dess ursprung i Gudomlighet. Detta är inte symbolen för en orden eller ett broderskap; det är symbolen för mänskligheten i dess ursprungliga renhet innan ett broderskap började. Det ursprungliga tillståndet har ännu inte talat; detta är långt innan jorden rörde sig i sin stora nebulosa, långt innan denna jord gjorde anspråk på sin bana och

drog till sig det som hörde till den”.

”Detta är projiceringen av den första mänskliga formen som måste stå fram i fullständigt herravälde över all kraft som sätter igång att binda atomerna i jordens nebulosa till form. Lyssna. Rösten runt omkring honom talar. Befallningen är ‘Varde Ljus’. De bländande, vita strålarna skjuter fram, formen bringar dem till en fokuspunkt, jordens nebulosa spränger fram, och denna fokuspunkt är nebulosans centrala sol. Allt eftersom den centrala kärnan drar samman sina atomer, antar de mer ljus. Det är medveten ledning bakom denna form som utslungar ljusstrålar till fokuspunkten”.

”Nu talar formen och vi hör orden. De bildas av bokstäver av rent guldlys; jag kan läsa dem: ‘Jag kommer från det stora kosmos av ljus för att vaka över dig, oh jord. Drag till dig dina partiklar. Sänd in i varje partikel ljus som är evigt liv, Ljus som är av den stora Principen av Liv, Fadern, utströmningarna av allt Liv; och jag säger till dig JAG ÄR”.

”Nu ser jag formen göra ett tecken. Det står andra former tillsammans med den och från deras mitt talar en: ‘Vem är den innerligt älskade som står fram från Fadern, det ljusa kosmos’? Rösten från runt omkring talar igen med låg, viskande röst: ‘Detta är jag själv, frambringad i form för att ha makt, så som jag har makt och genom mig själv manifesteras min makt’. Se, det är Krishna, Kristus, Kristus, alla tre i EN.”

”Formen talar igen och svarar: ‘JAG ÄR, och alla ni är DET JAG ÄR’. Rösten fortsätter: ‘Se bortom mig; Guds röst talar genom mig. JAG ÄR Gud och ni är Gud. Varje själ i sin ursprungliga renhet är Gud. De tysta betraktarna sitter och hör rösten tala genom denna form, sägandes: ‘Se människan är Gud; åter kommer Guds Kristus ut ifrån det stora Kosmos’”.

”Detta är inte känsla eller förblindelse; det är en klar, lugn vision av människan, som står fram från Gud, i full kraft och mästarskap. Detta är hela mänsklighetens mästarskap; ingen enda är utesluten. Bakom formen är ren kristall; bländande, vita

ljusutströmningar. Den har kommit fram ur rent vitt ljus, den är formad av rent vitt ljus; därför är människan RENT, VITT LJUS. Rent, vitt ljus är Guds Liv. Genom människan utströmmar eller manifesterar sig endast Guds Livs rena strålar. När vi fixerar och fokuserar våra ideal genom kontemplation antar visionen liv, står fram, kommer närmare och närmare tills vår vision och formen är förenade och står fram såsom oss själva, och blir till ett med oss; då blir vi 'DET'. Sålunda säger vi till hela mänskligheten: 'JAG ÄR DU SJÄLV uttryckande Gud'. När den sanna modern ser detta vid tiden för konceptionen, äger den obefläckade avlelsen rum; sedan blir det ingen återfödelse. Detta är kvinnlighet, manlighet; kvinn-man-lighet är Gud - mänsklighetens sanna Guds natur. Detta är Atma, inkluderandet av själen i mannen och kvinnan".

"Kvinnans sanna herravälde är samexisterande, samordnat med avbilden. Den Ende är den ideala mannen och kvinnan. Tillsammans är de Darupati, moderskapets stolthet, kvinnlighetens ideal, det eviga hos mänskligheten frambringat som hjälpare och medhjälpare; många gånger avsedd att stå ensam i perspektivet, men tillsammans i det hela i Kosmos plan. I kvinnans sanna herravälde erbjuder hon sin kropp på födelsens altare för att användas för att uppföda och frambära Kristus-barnet till världen. Detta är den sanna avlelsen av den obefläckade; och om det presenteras i sann tanke, ord och gärning, avlas barnet inte i synd och blir inte fött i orättfärdighet utan är rent, helgat och heligt, avlat av Gud, fött av Gud, avbilden eller Guds Kristus. Ett sådant barn behöver aldrig genomgå återfödelse. Det är endast genom tankar på det fysiska som barnet föds in i det fysiska och därigenom tillåts att upptaga de äldres eller föräldrarnas fysiska tankar om synd och split. Endast detta gör återfödelse nödvändig".

"När kvinnan tillåter Kristus att träda fram inifrån är hon inte endast Kristus, utan barnet är Kristus och är likt Jesus. Hon ser då Guds Kristus ansikte mot ansikte".

”När kvinno-mannen, det som sammanvigt eller fört samman mannen och kvinnan, sänder ut sin sanna kallelse, är hennes obefläckade kropp redo för denna obefläckade sak - avlelsen av Kristus-Barnet - att presenteras för världen. Denna kropp förbereddes och projicerades fram för kvinnan långt innan världen projicerades till form”.

Mästaren Puriji slutade tala. Han inbjöd oss att åtfölja honom till en stor grotta där många Yogier satt i Samadhi.

Vi levde i templet och i denna grotta under nio dagar. Många av Yogierna har levat här under många år och när de kommer ut ur denna avskildhet utför de ett underbart arbete bland sitt folk.

Vi fick reda på att när sammankonsten var slut skulle flera av dem återvända till Indien via Sansrawarsjön och Muktinath. Därefter från Muktinath skulle vi mycket bekvämt kunna komma vidare till Darjeeling.

Detta var goda nyheter, och vi var synnerligen glada över utsikten att få färdas med dessa stora människor.

Vi gick från grotta till grotta och talade med många Yogier och Sadhuer; och fann, till vår förvåning, att många av dem var där sommar och vinter. På vår fråga om de inte var besvärade av snön, svarade de att det inte föll någon snö i denna trakt och att det inte förekom några stormar eller dimmor.

Tiden gick fort och vår avresa närmade sig snabbt.

KAPITEL XIII

På morgonen för vår avresa väcktes hela byn klockan tre av den sjungande lärjungens röst. Vi var medvetna om att något ovanligt höll på att hända eftersom han inbjöd alla att komma ut för ett ögonblick.

När vi steg ut från templet lyste ljuset från Pora-tat-sanga så klart att hela sidan glödde. Lärjungen stod vid templets hörn och manade till en tyst kontemplation. Vi kunde se hundratals gestalter stå med sina armar uppsträckta.

Tystnaden bröts med orden: "Var Hälsad, Var Hälsad, Var Hälsad, Mästaren Puriji mässar". Tusentals röster föll in. Ekot gav effekten av många flera tusental. I morgonens stillhet kunde varje ord höras.

Detta var hans ord: "Skulle det kunna finnas en Gud för hindun, en Gud för mongolen, en Gud för juden och en Gud för den kristne? Det finns en sann Universell Princip, Ledare, Primär, Oändlig och Gudomlig. Det centrala ljuset av denna princip kallas Gud. Gud måste omfatta allt. Gud omfattar allt. Allt och alla är Gud. Detta betyder sannerligen inte en Gud för enbart en och inte för alla".

"När vi talar om Gud, talar vi om en och allt och alla, för allt och alla, i allt och alla, genom allt och alla och av allt och alla. Om hindun skulle benämna sin Gud och säga att det inte finns någon annan, då vore hans tanke splittrad. Om mongolen skulle benämna sin Gud och säga att det inte finns någon annan, då är hans tanke splittrad. Om juden skulle benämna sin Gud och säga att det inte finns någon annan, då är hans tanke splittrad. Om den kristne skulle benämna sin Gud och säga att det inte finns någon

annan, då är hans tanke splittrad. Ett hus som är söndrat, (dvs har en inre splittring) måste falla sönder. Förenat varar det i evighet. Välj vem ni vill tjäna. Splittring är misslyckande och död. Enhet i Fader-Moder-Principen är evig framgång, ära och makt.”
”A-U-M. A-U-M. A-U-M”.

Det verkade som om detta AUM ekade runt hela världen. Vi kunde höra ekona av AUM-vibrationerna under åtminstone tio minuter, såsom om en tempelgonggong hade ljudit. Ibland tycktes det som om själva klipporna avgav detta AUM. Allt eftersom dessa vibrationer gradvis avtog, samlades alla i den stora amfiteatern i klippan nedanför oss, och vi förenade oss med dem.

När vi hade satt oss med vår grupp, höjde Yogi Santi sina armar över sitt huvud och alla mässade unisont AUM som förut. Återigen tycktes klipporna sända ut vibrationerna. Detta varade tills måltiden var avslutad.

När vi reste oss stod alla tysta för ett ögonblick. Sedan sjöng lärjungen: ”Vi skall önska er farväl och vi ger er våra rikaste välsignelser när vi nu skiljs från er högst behagliga närvaro. Får vi be om äran av ett välkommen tillbaka”?

”Vi tvekar att avresa och vet att vi med längtande hjärtan och ögon skall se fram emot att återvända. Vi bjuder er farväl. Må de rikaste välsignelser av allt som är heligt förlänas er”.

Svaret kom som om med en röst: ”Älskade, vi är aldrig åtskillda, även om ni må tro att rum och tid skiljer oss åt. Ej så; avstånd har ingen kraft att åtskilja, ty Gud och ni själva genomtränger allt rum. Vi behöver inte ens säga farväl, för vi ser er ständigt, ansikte mot ansikte. Ni går inte, ni kommer inte, ni är alltid här. Det finns ingen tid, inget avsked, inget bortgående; det närvarande är här, följaktligen också framtiden. Var kan vi vara utom att vi alla är tillsammans i Gud? Gå sålunda inte härifrån utan kom hit, och ni är alltid här”.

När de sista orden svävade ut till oss, var vi redan väl på väg på stigen. Medan våra steg avlägsnade sig, var vi fortfarande kvar. Detta blev aldrig något avsked, och vi har aldrig känt att vi

faktiskt lämnade denna heliga plats.

Hela dagen lång skrattade och sjöng lärjungen. Återigen lyfte hans skratt och sång oss kroppsligen så att säga över de svåraste ställena.

Vi anlände återigen till Maha Muni, den tyste, vid tvåtiden samma dags eftermiddag. I stället för att stanna över natten, fortsatte vi, och fastän vi färdades i sexton timmar, och lade mer än 11 mil bakom oss denna dag, var vi inte trötta. Sålunda färdades vi till Sansrawar. Här fördes vi till ett vackert tempel nära sjön, där vi vilade i två dagar innan vi tog oss vidare genom Trans-Himalaya-passet. Detta är nästan paradiset. Sjön ligger som en juvel i en infattning av stora berg. Fåglar sjöng från träden överallt.

Här bodde större delen av sällskapet. Vi skulle fortsätta till Muktinath med Yogi Santi och med den skrattande lärjungen som vårt sällskap. Vi hade ofta hört om svårigheterna med detta pass, men trots att vi tillbringade många dagar på stigen, hade vi mycket få svårigheter och nådde Muktinath på utsatt tid. Där hälsades vi återigen av Emil och flera av våra vänner.

Inga ord kan beskriva den glädje vi kände vid denna återförening. Vi hade färdats långt och hade mötts av den största gästfrihet och vänlighet; och ändå kände vi här tjusningen av att verkligen komma hem.

Medan vi berättade om en del av våra erfarenheter den kvällen, sade Emil: "Nu vet ni varför Tibetanerna, på höjder av sex tusen meter, synbarligen är obesvärade av tunga laster på sina ryggar. Nu vet ni hur de bestiger Mount Everest som de påstår sig göra. De går till krönet av Bergens Gud, som de kallar Mount Everest. De övervinner, eller kommer upp över bergets gud precis som de övervinner varje bördas gud. Med andra ord släpper de tanken på bördan, därefter finns inte bördan längre. Ni kan inte lägga en börda på axlarna, än mindre på den sanna Gudsmänniskans gestalt. Nu kan ni förstå sanningen i Jesu uttalande: 'Kommen till mig, i alla som arbetar och äro betungade, så skall jag giva eder

ro'. Det riktiga påståendet var: 'JAG ÄR giver eder vila'. När ni vilar i JAG ÄR, byter ni från bördans gud till GUD som är vila och frid. Ni har kommit upp över bördans gud till vilans Fader; här bär ni inga bördor. Gud Fadern är människans förmåga att tänka rätt och rakt genom varje tillstånd".

"Människan, som den ynkliga masken i stoftet, befinner sig ej i Guds medvetenhet; detta är bara människan som uttrycker sig i mask-medvetenhet".

"Om ni skjuter mot ett mål, och vill träffa mitt i prick, måste ni fokusera hela er tanke på målets centrum; sedan, med er vilja i absolut fokus, får ni inte se något annat än pricken. När ni träffat mitt i prick, har ni frambringat eller uppnått Gud en smula".

"Gud är ert gudomliga ideal, den fokuspunkt som varje tanke och handling centreras i. Det är på detta sätt som ni frambringar den gudomliga, andliga människan, Guds Kristus, ordet blivit till kött. Köttet är Gud likaväl som Gud är runt om köttet. Gör ert subjektiva objektivt, en villig och allvis arbetare med Gud, Principen. Styr rakt på ert mål; gör detta mål till det gudomliga, andliga liv som Gud inom er är, och som Gud ser för alla. Ingen människa har någonsin utfört någonting såvida hon inte med all sin vilja fullständigt i fokus, hållit sitt mål (Gud) rakt framför den rena spegeln av sin tankekraft. Denna tankekraft är hon själv, verkande såsom Gud, och begärande av sig själv att hennes uppmärksamhet blir så grundligt fokuserad på sitt mål (Gud), att det (Gud) frambringas ögonblickligen. I samma ögonblick som Gud är objektifierad håll då fram den tankeform eller det tankemönster ni önskar och det blir fyllt. Om detta inte vore ett absolut faktum, skulle ni inte, ej heller kunde ni, ha tänkt er önskan. När er önskan är framställd på detta sätt, är den gudomlig. Om er gudomlighet alltid får framträda, blir er önskan avlad i gudomlig ordning. Det är helt inom er förmåga att säga när den skall komma fram. Ni är alltid den som befäller. Ni har all kraft att uttala ordet av myndighet. Till alla yttre ting är er befallning: 'fullständig tystnad'. Nu kan ni säga definitivt och med kunskap:

‘Det finns ingen större kraft än Kristus inom mig. Jag sänder nu fram mitt Kristus-”utrustade” ord; det utför allting ögonblickligen. Det finns ingen större drivkraft än mitt Kristus-”utrustade” ord. Jag prisar, välsignar och sänder ut det med överflöd, harmoni och fulländning’. Ni har först uttalat ordet (Gud) som representerar er verkliga önskan. Gå aldrig tillbaka igen till att be (denna attityd skapar tvivel); utan gå vidare, erinra er vad ni har gjort. Ni har sänt ut ert Kristus-ord; ni har kommandot. Saken är avslutad och komplett, den är i gudomlig ordning”.

‘Jag tackar dig, Gud, för Liv och Ljus
Överflödande, fullt och fritt;
För fulländad, gränslös rikedom och kraft,
Obehindrad frihet’.

”Minns, att om två förenar sin andliga kraft, kan de erövra världen, även om de var för sig inte kan göra någonting. Dessa två är *Gud* och *ni* förenade i ett syfte. Om andra vill förena sig med er med samma uppriktighet i syftet, blir er kraft större såsom kvadraten på antalet personer. Sålunda blir varje person som står fram såsom ett med Gud och förenad med er, en kraft som ökar fyrfaldigt”.

”Om två av er skall förena sig med Gud rörande någon sak de skall bedja om, görs den för dem av min Fader. Min Gud blir er Gud, och vi är tillsammans. Tillsammans med Gud besestrar människan det som inte är Gudalikt”.

”Gå in i er kammare, (ert Guda-jag), stäng dörren för alla andra, slut de yttre ögonen och se endast ert sanna Guda-jag. Ni har lugnt försatt er i en andligt mottaglig sinnesstämning”.

”Gud Principen är den enda punkten. Jag är ett med Universell Livs-Energi. Den flyter genom mig nu. Jag vet det, jag känner det. Jag tackar Gud min Fader att jag har förmågan att utföra alla ting”.

”När ni ber till Gud med JAG ÄR i direkt kontakt med all

Universell Livs-Energi använder ni den i obegränsad utsträckning. Gud är det namn ni ger till den all-visa, intelligenta Anden och denna ande är inuti likaväl som utanför varje mänsklig varelse. Det är nödvändigt att ni låter Gud stå fram genom er till yttre uttryck. Därför är det inte nödvändigt att söka kunskap och hjälp från yttre källor, när ni vet att källan till all kunskap, all kunskaps ande, den förstående sanningen, finns latent inom er. Varför söka kunskap utifrån, när Gud, den Universella Anden finns inuti? Genom denna förståelse kallar ni på denna princip när ni utför någonting - ni vet att Gud inuti är den störste av lärare”.

”Ni inser att all den kraft ni besitter först dras till er, därpå framkallas i er kropp och sänds ut för att utföra vad ni än leder den till att frambringa. Detta är Gud utströmmande genom er; inte en personlig gud, utan en allt-omfattande Gud inuti er. När ni låter Gud stå fram inifrån, är ni förenade med Gud, eftersom Gud genomtränger alla tillstånd. Genom att tillbedja Gud inuti, och se Gud stå fram från er, tillber ni Gud, Gudomen i hela den mänskliga familjen. Att tillbedja en yttre gudom är att frambringa avgudadyrkan. Att tillbedja Gud inuti och att se Gud stå fram inifrån ut till hela världen, är att frambringa och vara i medveten kontakt med utströmningen av Guds-liv och Guds-ljus överallt”.

”Det kan inte finnas en gudom utanför er kropp som inte är inuti er kropp, eftersom allt är vibrerande eller utströmmande energi. Dessa vibrationer flyter sålunda genom er kropp såväl som runtom den och Gudomens vibrationer omsluter varje atom i såväl hela er kropp som Universums hela massa. Följaktligen skall ni sätta Gud överallt, framför allt, inuti allt, runtom allt, insvepande allt och omslutande allt. Det finns inte en atom i rymden som inte har den utströmmande energin av ljus och liv flytande genom sig”.

Efter att ha avslutat detta tal, förklarade Emil att de skulle möta oss i Hardwar och önskade oss godnatt.

KAPITEL XIV

När vi närmade oss Hardwar - ungefär en dagsresa därifrån - stannade vi till hemma hos en amerikan som vi kallade Weldon. Han gav oss ett hjärtligt välkomnande och insisterade på att vi skulle stanna hos honom under några dagar.

Weldon, som var en välkänd författare, och som hade levt i Indien under många år, var väl införstådd med och djupt intresserad av vårt arbete. Han hade flera gånger bett att få förena sig med vår grupp, men olika omständigheter hade varit sådana att vi inte hade kunnat ta med honom. Medan vi satt i hans trädgård dagen därpå och berättade om våra erfarenheter nämnde plötsligt Weldon att han aldrig helt och fullt accepterat äktheten hos historien och livet avseende den man som kallades Jesus av Nasaret. Han hade noggrant studerat tillgängliga skrifter, men de hade alla till slut tyckts vara vaga och bristfälliga. Slutligen hade han givit upp i misströstan eftersom han i sitt sinne hyste mycket allvarliga tvivel på att en sådan person existerat. Vår Ledare frågade honom om han - om han skulle komma att möta denne man, ansikte mot ansikte - trodde att han skulle känna igen honom och hur han skulle känna igen honom.

Weldon svarade: "Ni har berört ett ämne som har varit det största motiverande idealet i hela mitt liv. Ni kommer aldrig att förstå det absorberande intresse med vilket jag sett fram emot något tecken på någon faktisk sanning om mannens existens i kroppslig form på denna jord. Varje år har mina tvivel vuxit sig allt starkare tills jag misströstat att någonsin finna ett spår som jag kan ha fullt förtroende för. Det har emellertid alltid funnits någonting långt bort i bakhuvudet som jag skulle kunna definiera som en

vag tanke eller stråle av hopp att någon gång, någonstans, om jag kunde träffa denne man ansikte mot ansikte utan en antydning från någon yttre källa, så skulle jag helt säkert känna igen Honom. Instinktivt kommer detta upp för mig; och jag säger detta till er - jag har aldrig tidigare givit uttryck åt detta - jag vet att jag skulle känna igen Honom. Detta är den mest uppriktiga känsla jag någonsin haft; och om ni ursäktar mig för att jag upprepar det, vill jag säga det igen; jag vet att jag skulle känna igen Honom".

Samma kväll, medan vi förberedde oss för att dra oss tillbaka, kom vår Ledare till oss och sade: "Ni hörde alla samtalet om mannen Jesus i eftermiddag. Ni märkte vår väns uppriktighet. Skall vi erbjuda honom att följa med oss? Vi vet inte, och ej heller har vi något sätt att få reda på, om denna man som är känd som Jesus av Nasaret kommer att befinna sig på vår destinationsort. Vi kan inte kontrollera hans rörelser; i själva verket vet vi endast att han har varit där. Om vi erbjuder Weldon att följa med oss, och mannen inte är där, kommer det då inte att resultera i ytterligare besvikelse och inte tjäna något gott ändamål? Weldon tycks vara angelägen att följa med oss; eftersom ingen av oss vet om denne man Jesus kommer att vara där, föreligger ingen antydning från någon av oss på något sätt. Jag tror att tidpunkten är gynnsam". Vi samtyckte alla.

Följande morgon erbjöd vår Ledare Weldon att följa med oss. Ögonblickligen lyste hans ansikte upp av förväntan. Efter en stunds eftertanke sade han att han hade ett uppdrag den påföljande onsdagen och skulle vara tvungen att återvända vid den tiden. Eftersom det nu var torsdag, skulle han ha sex dagar på sig. Vår Ledare trodde att tiden räckte till; så vi beslöt att ge oss iväg samma eftermiddag. Allt gick bra och vi nådde vår destination före klockan tolv andra dagen.

När vi anlände, såg vi en grupp om tolv personer som satt tillsammans i trädgården vid det hus som vi skulle bo i. När vi närmade oss reste de sig alla och ägaren till huset kom fram för att hälsa på oss. I gruppen såg vi mannen Jesus stå. Innan någon

kunde säga ett ord eller göra en antydan hade Weldon stigit fram med båda händerna utsträckta; och med ett glatt utrop rusade han fram och grep tag i Jesu händer och sade: "Åh, jag kände igen dig, jag kände igen dig. Detta är det mest gudomliga ögonblicket i hela mitt liv".

När vi insåg vad som hade ägt rum, blev det någonting liknande en gudomlig glädje som svepte genom oss då vi såg vår väns förtjusning. Vi steg fram och hälsade medan Weldon presenterades för gruppen.

Efter lunchen, medan vi satt i trädgården, sade Weldon till Jesus: "Vill du inte tala till oss? Jag har väntat hela livet på detta ögonblick".

Det var tyst några ögonblick, sedan började Jesus tala: "I denna stunds tystnad skulle jag vilja få er att förstå att den Fader som jag talar till och som dväljs inuti mig, är samme älskande Fader som finns inom alla och som alla kan tala till och känna precis lika förtroligt som jag gör".

"En fläkt av underbar härlighet sveper över strängarna som vibrerar av ett liv som är rent och gudomligt. Det är så rent att den väntande tystnaden stannar upp och lyssnar med spänd uppmärksamhet; fingrarna hos den store och vetande Ende inom er själva, rör vid er hand med dröjande lätthet; och rösten som talar så som den alltid gör till er om Faderns stora och underbara kärlek. Er röst säger till er: 'Jag vet att du är med mig och tillsammans är du och jag Gud'. Nu står Guds Kristus fram. Vill ni inte utplåna varje begränsning och stå med mig i ande? Större tankar har aldrig blivit givna än dessa som jag nu ger er. Det spelar ingen roll att människor säger att det inte kan vara så. Ni, var och en av er, står fram som den Gudomlige Mästaren, övervinnande och i fullständigt herravälde, precis som ni har sett mig övervinna. Tiden är inne; den uppfyllande rena tanken som ni har sänt ut till den Gudomlige Mästaren har förverkligats i er egen kropp och själen har tagit fullständigt kommando. Med mig svävar ni mot himmelska höjder".

”Vi höjer dessa kroppar tills deras lysande strålgans blir en låga av rent, vitt ljus och tillsammans har vi återvänt till Fadern varifrån alla har kommit”.

”Gud, vår Fader, är ren ljus-emanation och från detta vibrerande ljus kommer alla; i denna vibration står alla tillsammans med Gud. I dessa vibrerande emanationer av ljus är allt materiellt medvetande utplånat och vi ser skapelser projiceras från det formlösa till form, allting förnyat varje ögonblick. I det ursprungliga Kosmos, den vätskeliknande eller Gudssubstansen, existerar allting; och på grund av denna existens, är vibrationerna så höga att ingen uppfattar dem. Om man inte står fram i ande som vi gör, är det nödvändigt att höja kroppens vibrationer till andliga frekvenser”.

”Nu kan vi se skapelse pågå hela tiden, eftersom skapande orsakas av utstrålning av kosmiska ljusvibrationer alstrade i det stora Kosmos och denna utstrålning är den stora universella livs- eller ljusenergi som ‘bär upp’ allt och kallas utstrålningens eller vibrationens Fader. Det är utstrålningens Fader eftersom dess utstrålning kommer att förstöra all annan utstrålning eller vibration. I själva verket sätter den dem endast åt sidan så att andra former skall få ta deras plats”.

”När vår kropp vibrerar i samklang med Andliga frekvenser, är vi ljusvibrationer, de största av alla vibrationer, alla vibrationers Gud Fader”.

”Det kommer snart att visa sig att dessa kosmiska strålar åstadkommer ett sådant fruktansvärt bombardemang att de är destruktiva för så kallad materia. Dessa strålar kommer från källan till all energi, Fadern till alla element, källan från vilken alla element kommer. Detta är inte förstörelse, det är förvandling från så kallad materia till andlig form”.

”Det skall snart bli känt att dessa kosmiska strålar har en sådan enormt genomträngande förmåga att de tränger igenom all massa och splittrar själva hjärtat eller kärnan av en så kallad atom, omvandlar den till atomer av en annan substans och därvid ska-

par andra element av högre ordning; och på detta sätt går skapelsen framåt till en högre emanation av rent ljus eller livet självt”.

”Dessa strålningar, vilka har en så enormt genomträngande förmåga, skiljs med lätthet från all annan strålning som kommer från jorden, solen eller galaxen, och har fullständig kontroll över all denna senare strålning och dess vibrationer. Det kommer snart att bli känt att denna strålning kommer från en universell källa som är osynlig och att jorden kontinuerligt utsätts för ett oerhört bombardemang av dessa strålar som är så kraftiga att de förändrar eller omvandlar atomer av ett grundämne till de Oändliga partiklarna av något annat grundämne. Man kommer också att finna att när denna kosmiska stråle träffar en atomkärna så splittrar den denna. Den sönderdelar denna atom i de ytterst små partiklarna av ett annat ämne och orsakar en omvandling från ett lägre till ett högre grundämne. Denna strålning förstör sålunda inte materien; den omvandlar den från ett lägre till ett högre grundämne - från det materiella till det andliga”.

”Detta högre grundämne blir såsom människan föreskriver; det blir högre allt eftersom hon namnger och använder det för ett högre ändamål. När människan står fram i andliga vibrationer, kan hon helt bestämma och reglera dessa strålar och deras sätt att verka”.

”Sålunda pågår, för den människa som står i andliga vibrationer, omvandling hela tiden runt omkring henne. Omvandling är endast skapande i den högre meningen. Sålunda skapas alla där de står. Skapandet upphör aldrig, det är kontinuerligt och upphör aldrig”.

”Strålningsemanationerna från Kosmos består av ljus och utgörs av så kallade ljusprojektiler som störtar fram från Kosmos. Detta större Universum är runt om och omsluter alla mindre universa, till den utsträckning som solarna absorberar och för in i sin centrala sol, konserverar, koncentrerar och bygger upp all den energi som sänds ut från de olika universa. Denna

centrala sol blir så full av vibrerande, pulserande energi och denna energi blir så förtätad att de så kallade ljusprojektilerna skjuts ut med en sådan strålkraft att när de kolliderar med kärnan i en annan atom blir denna atom splittrad, men inte förstörd. Dess partiklar blir omvandlade till partiklar av andra grundämnen som slutligen införlivas med det grundämne till vilket de hör; då kommer detta grundämne till liv”.

”Liv är den energi som frigörs vid detta så kallade bombardemang av ljusprojektiler; och den del som absorberas av de frigjorda partiklarna kallas partikelns liv, eller hela grundämnets liv; medan den del av energin som frigörs, men inte absorberas såsom liv, återvänds eller dras tillbaka till Kosmos. Den blir återigen koncentrerad och förtätad tills den på nytt kan skjutas ut för att kollidera med och splittra andra atomer, sålunda skapande de partiklar som går åt för att skapa atomen till ett annat grundämne”.

”Skapelsen är således kontinuerlig och ständig; utvidgande och koncentrerande, och sedan genom sänkta vibrationer förtätande till form”.

”Denna intelligenta, utströmmande Energi är Gud, den kontrollerar universum runt om oss, likaväl som den kontrollerar våra kroppars universa vilka är andliga och icke materiella”.

”Denna omvandling är inte upplösning. Intelligensen styr på så sätt det hela att endast ett fåtal av dessa ljusprojektiler träffar andra atomers kärnor, i ett tidsförhållande och i fullständig överensstämmelse med lag, så att ingen manifestation överdrivs”.

”Människan - ett med denna överlägsna intelligens - kan på ett metodiskt sätt öka detta kolliderande, så att hennes behov ögonblickligen uppfylls. På detta sätt påskyndar människan naturens långsamma process. Hon stör inte naturen; hon arbetar tillsammans med naturen i en högre grad av vibration än den i vilken naturen arbetar i den lägre begreppsordningen. ‘Lyften upp edra ögon, och sen på fälten, huru de hava vitnat till skörd’. (Joh. 4:35). Allt är vibration och motsvarar det plan eller fält på vilket

vibrationen verkar. De nämnda planen eller fälten har ingen anknytning till de koncentriskas band eller skal som omger jorden. Dessa koncentriskas skal eller skikt är joniserade lager som omsluter jorden och reflekterar tillbaka vibrationer som kommer från jorden, men de hindrar eller utestänger inte Kosmiska ljusstrålar. Det är genom dem som omvandling eller skapande pågår hela tiden. Även våra kroppar förvandlas från ett lägre till ett högre tillstånd och vi blir de medvetna ledarna av denna förändring genom att hålla tankarna, och därför kroppen, medvetet intonad på de högre vibrationerna. Vi stämmer sålunda medvetet kroppen till ett högre vibrationstal och vi blir denna vibration”.

”I detta tillstånd väntar mästaren. Så som ni står då är ni mästare, ni är härskare över alla tillstånd. Nu vet ni att härligheten och medvetandet om ett Gudomligt skapande är långt ovan någon materiell tanke”.

”Det första steget är att helt och fullt kontrollera alla yttre aktiviteter av tanke, sinne och kropp, med den tanken alltid närmast er att ni alltid odlar vanan av fulländning, Gudavanan, Kristus-av-Gud-vanan. Gör detta varhelst ni än är, varje gång detta kommer till er under er arbets- eller vilotid. Se denna fullkomliga närvaro inom er. Vänj er vid att se denna fullkomliga närvaro såsom ert verkliga jag, denna Kristus-av-Gud-närvaro. Gå sedan litet längre; se ett Gudomligt Vitt Ljus, bländande i renhet och glans, strömma fram från själva centrum av er varelse. Se det stråla med sådan glans och härlighet att det strömmar fram från varje cell, fiber, vävnad, muskel och organ i hela er kropp. Se nu den sanne Kristus av Gud stå fram, triumferande, ren, fulländad och evig. Inte Kristus av *mig*, utan er egen sanna Kristus av Gud, den enfödde av er Fader Gud, den ende sanne sonen av Gud, den triumferande och allt besegrande Gudomligheten. Stig fram och gör anspråk på detta som er gudomliga rätt och det är ert”.

”Varje gång ni säger ‘Gud’ vet helt och fullt att ni presenterar Gud; och ni skall göra världen en större tjänst genom att göra så än genom att presentera mig såsom Kristus av Gud. Det är vida

större och ädlare att se er själv såsom Kristus av Gud, att ni själv presenterar Gud för hela världen och att se Gud såsom er själv”.

”Ni sätter er ner och ber till mig att jag skall lägga mig ut för er. Det är underbart att ni faktiskt presenterar mig för världen såsom Kristus av Gud och erkänner de Guda-egenskaper som presenteras genom mig, så länge som ni inte gör en avgud eller avgudabild av mig och sedan ber till denna avgud. I samma ögonblick som ni gör en avgudabild av mig och ber till denna avgudabild, så korrumperar ni mig och er själva. Det är bra att se det ideal som jag eller någon annan presenterar och att därpå göra detta ideal till ert eget. Då är vi inte åtskilda eller separerade från Gud; som sådan besestrar människan världen. Kan ni inte se de större ting som kan åstadkommas genom att stå fram såsom ETT med oss i Gud”.

”Om ni odlar detta med kärlek, vördnad, hängivenhet och tillbedjan, blir det en vana och snart är det allt hos er, ert dagliga liv och tillvaro. Inom en kort tid har ni frambringat Gudomlighet. Ni är än en gång den Gudomlige Kristus, Guds förstfödde. Ni är Ett med Ursprunglig Ande, Energi. Verkligen känn, se och ta tag i detta Stora Ljus; acceptera, deklarerar och vet bestämt att det är ert; och inom en kort tid skall er kropp faktiskt sända ut detta ljus”.

”I varje tidsålder och i varje tillstånd, genom hela den stora oändligheten, har detta högsta ljus existerat; det finns överallt. Detta ljus är liv”.

”När någonting är klargjort är vi upplysta beträffande detta. Ljuset skiner fram in i vårt medvetna begrepp. Snart skall LIVETS LJUS skina fram för ert betraktande öga, så som det har gjorts för alla de stora. Många av dessa stora avbildas stående i ett starkt sken av ljus. Även om ni kanske inte ser det, så är detta ljus verkligt och är liv, och det utstrålar från er kropp”.

Här frågade Weldon om vi skulle kunna tala om något ur Bibeln och Jesus samtyckte. Vi reste oss upp och gick ut ur trädgården tillsammans. Weldon utbrast: ”Tänk bara! Här har ni kon-